

[Undervisningsministeren.]

jeg skal her overfor tinget gentage det, der er hovedsagen i svaret, nemlig at man indskrænker

„sig til som et almindeligt princip at udtale, at De“ —
det er altså til statskonsulenten —

„som embedsmand har lov at forudsætte en loyal optræden fra de organisationer, De fører forhandlinger med, men at der iøvrigt ikke fra Deres side kan stilles særlige betingelser for forhandlinger med organisationer, der som seminarieelevernes landsråd henvender sig til Dem i sager vedrørende Deres embedsomsråde“.

Jeg har i og for sig ikke noget at tilføje til det, der ligger i disse ord, som er ministeriets svar, og som er tilstillet Kaalund-Jørgensen i den form, hvori det er offentliggjort.

Med hensyn til spørgsmålet om afhøring vil jeg gerne sige, at efter at vi har fået fremstillingen fra begge parter, har den fremvist visse uoverensstemmelser, hvad man ikke kan undre sig over, når det drejer sig om mundtlig forhandling, men disse uoverensstemmelser har efter vor mening ikke været af en sådan karakter, at der er nogen som helst foranledning til at anstille noget i retning af en afhøring, hvilket vi også har meddelt offentligheden. At to parter, der taler sammen, kan have en noget divergerende opfattelse af, hvad der er sagt, kan ikke undre. Det, der er det væsentlige punkt, man kan sige det springende punkt, er besvaret i selve skrivelsen med, at statskonsulenten naturligvis ikke kan stille særlige betingelser for en forhandling med en organisation, men at han, som det også er fremhævet, på den anden side må have ret til at forudsætte loyal optræden fra dem, han forhandler med.

Inger Merete Nordentoft: Det fremgår af ministeriets skrivelse, som undervisningsministeren nu også har sagt det her, at der ikke fra statskonsulentens side kan stilles særlige betingelser for forhandlinger med organisationer, der som seminarieelevernes landsråd henvender sig til ham i sager vedrørende hans embedsomsråde, men det er det, seminarieelevernes landsråd hævder der skete. De hævder det i et langt detaljeret mødereferat, der er skrevet umiddelbart efter deres møde med statskonsulenten. De bringer straks mødereferatet til de store forhandlingsberettigede lærerorganisationer, hvor det selvfølgelig vækker et vist røre, og det bliver i den grad drøftet i københavnske skolekredse, at jeg fandt det nødvendigt

at drage forholdet frem, da vi under tilsynslovdebatten kom ind på statskonsulentens forhold. Jeg synes, man her har holdt hånden over statskonsulenten i en grad, som ikke rimer helt med de forhold, der foreligger.

Såvidt jeg kan skønne, er det ganske enestående, at der med hensyn til en højtstående dansk embedsmand vedvarende, fra frifindelsesdommen faldt i november 1945 til i dette år, er fremkommet henstillinger til ministeriet om at fratage ham hans embede, fordi man ikke har tillid til ham. Der er gang på gang blevet sagt, at man kunne ikke fratage ham det på det foreliggende grundlag. Nu kommer der et nyt grundlag frem, og så finder man ingen anledning til at foretage en tilbundsgående undersøgelse. Det ville være af interesse at vide, om dette forhold har spillet med ind, da den højtærede minister traf sin beslutning om at oprette et nyt embede for statskonsulent Kaalund-Jørgensen.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg finder anledning til af det sidst fremførte at gøre opmærksom på, at vi netop fra ministeriets side har udtalt klart, at en embedsmand ikke kan stille særlige betingelser for at optage en forhandling. Dertil vil jeg så gerne føje, at en yderligere undersøgelse ved afhøring forekommer mig lidet fornøden, eftersom elevernes samråd har været hos mig og fremsat deres opfattelse og dertil føjet en skriftlig redegørelse, hvorefter statskonsulenten både mundtlig og skriftlig har føjet sin redegørelse til. Vi står altså overfor, at det kun er disse to parter, der kan være tale om; det er det samme møde, der er tale om, andre parter findes ikke, og så må jeg fastholde, at jeg finder ikke en yderligere undersøgelse rimelig. Men den særlige bemærkning har jeg fundet det vigtigt at fremføre, at sagen har de to sider: at statskonsulenten må være berettiget til at kræve loyal optræden af dem, han skal forhandle med, men at det på den anden side er ganske uberettiget at stille særlige betingelser for forhandlingen.

Jeg har ikke mere at tilføje.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til beslutning af folketinget (af Fibiger m. fl.).